

GOIGS

DEL ROSER

PARRÒQUIA DE SANT MARTÍ D'ARENYS DE MUNT

Vostres goigs amb gran plaer cantarem, Verge Maria, Puix que vostra Senyoria és la Verge del Roser.

Déu plantà dins Vós, Senyora, el Roser molt excel·lent quan us féu mereixedora de concebre'l purament donant fe al missatger que del cel, us trametia Déu el Pare, que volia fòssiu Mare del Roser.

Del sant ventre produïda la planta del Roser verd, fóreu d'àngel circüida i servida amb gran concert: i restà pur i sencer vostre cos amb alegria quan nasqué dins l'establia el celestial Roser.

Quan els Reis devots sentiren del Roser la gran olor, amb l'estel ensem partiren per adorar el Senyor,

i trobaren, cert, el ver de Balaam la profecia, quan Vostra Mercè tenia en els braços el Roser.

Gran delit us presentava vostre Fill ressuscitat, amb cinc roses que portava a les mans, peus i costat; per les quals en Llucifer que dels sants l'infern omplia, fou robat en aquell dia que florí el sant Roser.

Reparada la gran erra d'Adam, per la mort cruel, trasplantat fou de la terra el Roser dalt en el cel; i pujant amb gran poder el partir no us entristia, contemplant Déu com rebia amb gran goig el sant Roser.

No fou de menor estima el goig de l'Esperit Sant, que vingué de l'alta cima al vostre Col·legi Sant,

i regà aquell sant planter que el gran Déu elegia per estar en companyia del celestial Roser.

Vostra vida ja acabada, el major dels goigs sentits: a Déu fóreu presentada triomfant al Paradís, que Senyora us volgué fer del gran hort que posseïa, col·locant-vos on devia sota l'ombra del Roser.

Manà Vostra Senyoria als Frares Predicadors, que de Vostra Confraria fossin instituïdors: i és així que fou fundada, obeïnt vostre voler, dignament intitulada de la Verge del Roser.

Puix mostreu vostre poder fent miracles cada dia, preserveu, Verge Maria, els confreres del Roser.

RESPOSTA (Poble)

ENTRADA: Vos tres Goigs amb gran plaer cantarem, Verge Maria: Puix que vostra Senyoria és la Verge del Roser.

PER ACABAR: Puix mos íreu vos-tre poder fent miracles cada dia, preserveu Verge Maria els confreres del Roser.

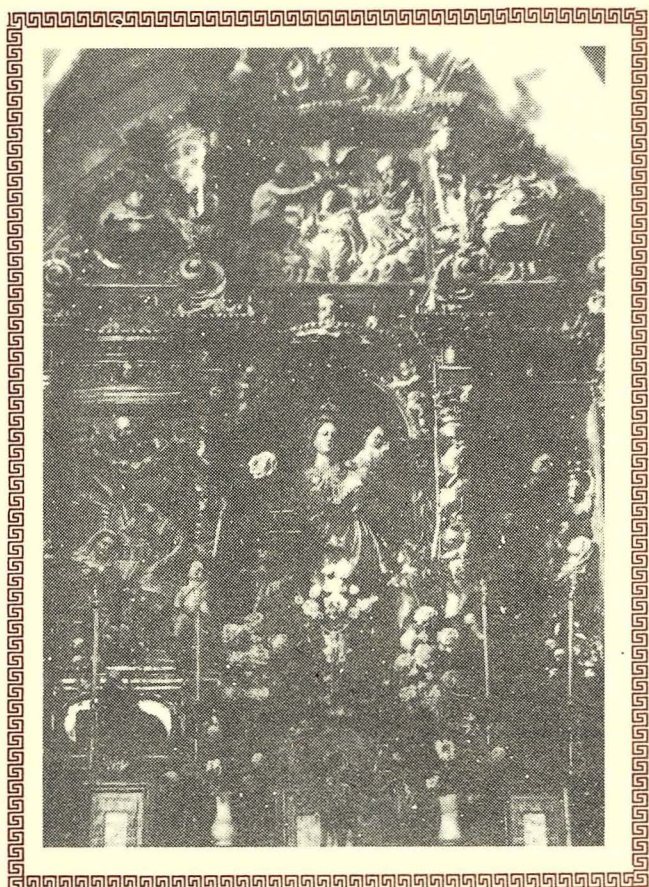
ESTROFES: Déu plantà dins Vós, Senyora, el Roser molt excel·lent quan us féu mereixedora de concebre'l purament, donant fe al missatger que del cel us trametia Déu el Pare, que volia fòssiu Mare del Roser.

RESPOSTA (Poble)

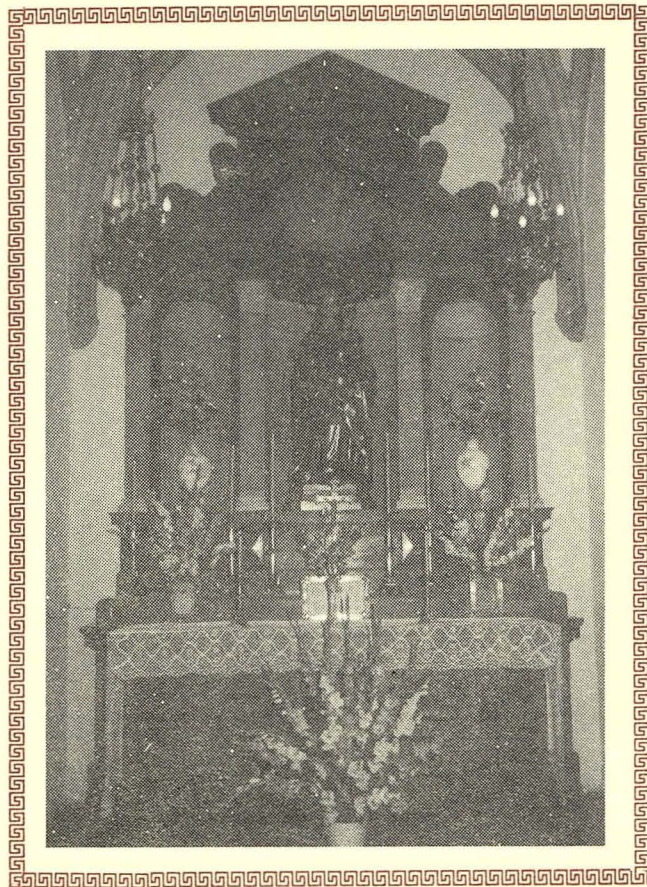
Reina del Sant Rosari — Pregueu per nosaltres

O Déu, el vostre Fill únic ens ha adquirit el do de la salvació eterna per la seva vida, mort i resurrecció. Nosaltres recordem aquests misteris en el Sant Rosari de la Verge Maria. Feu, doncs, si us plau, que seguim tot el que ens ensenyen i aconseguim el que prometen. Pel mateix Crist Senyor nostre. Amén.

Barrell

Altar barroc desaparegut el 1936.

Altar actual, beneït el 1949.

El res del sant Rosari té una llarga tradició litúrgico-popular. Tradicionalment es remonta a sant Domènec de Guzmán (1170-1221), fundador de l'Orde de Predicadors (dominics). Alguns historiadors en veuen vestigis ja abans del segle XII. Els frares dominics, però, són els que varen popularitzar el res de l'Avemaria a partir del segle XIII. I també, és en els convents dominicans on hi trobem confraries de Ntra. Senyora des de la fundació de l'Orde de Predicadors. Al segle XV apareix la figura providencial del beat Alanus de La Roche que propaga el Rosari i dona forma a Douai (1470) a les actuals confraries del Roser.

Els Papes han recomanat, amb tradició constant, la pràctica devocional del Rosari; en el res de les denes del sant Rosari el cristià aprèn a contemplar amorosament els fets principals de la vida del Crist i la seva Santa Mare.

El cónfrare del Roser es compromet a pregar habitualment amb el Rosari i es beneficia de la corona de pregàries que en tot el món uneixen als confreres. També, se li asseguren sufragis pels seus difunts i per a ell mateix a l'hora de la mort.

A l'Església parroquial de sant Martí d'Arenys de Munt hi consta un altar dedicat al Roser des de l'any mateix de la batalla de Lepant (1571), guanyada als turcs per l'advocació de la Mare de Déu del Roser segons interpretà el papa dominicà sant Pius V (1566-1572). Hi ha referències d'un segon altar l'any 1626, obra del mestre Garau Vilagran d'Arenys de Mar. A finals del segle XVII se'n basteix un tercer de gust barroc, molt probablement el que es podia admirar abans de la seva destrucció i crema en la darrera guerra civil (1936). Immediatament després de la guerra (1940) se n'habilità un de provisional, fet de fusta i amb un tapis pintat, obra de la senyora Consol Burch, que representava la imatge de talla de la Mare de Déu del Roser desapareguda el 36. L'any 1949 es realitza, amb materials nobles —pedres i marbres de gran qualitat— l'actual altar del Roser. El seu clacissisme de formes i la seva severitat el fan especialment notable en el conjunt del Temple. La imatge en talla de l'escultor Armiño és d'una serena bellesa i elegància. L'altar fou beneït i s'hi celebrà per primer cop missa el diumenge de la Santíssima Trinitat, el 12 de juny de 1949.

La confraria del Roser a Arenys de Munt cal suposar-la molt antiga, possiblement contemporània del primer altar, ja que en la butlla de la seva refundació, urgida pel Comissari de la Croada, l'any 1759, es fa constar que la confraria ja existia de més antic a la parròquia i que la seva nova fundació respon tan sols a una revisió general de les indulgències de totes les confraries del Roser.

En l'Arxiu Parroquial es conserven 8 llibres, 4 llibres d'índexs i una llibreta de la confraria del Roser que van des del 1759 als nostres dies. Els primers llibres permeten fer el cens més fiable de la població al segle XVIII.

Tot això vol dir que moltes generacions d'arenyencs han participat en aquesta pia societat i s'han unit en el compromís de fer la pregària del Rosari i pregar pels difunts. No hi ha arenyenc d'arrels que no hi trobi en els llibres esmentats el nom d'alguns dels avantpassats. Això, però, no és arqueologia, sinó testimoni de fe. En l'actualitat la confraria consta de 78 famílies i cada primer diumenge de mes s'aplica la missa del migdia pels difunts de la confraria. Els confreres contribueixen amb un donatiu o ofrena anual al culte de misses pels seus difunts.

Mn. Pere Bellvert i Morente.
Rector de la Parròquia de
Sant Martí d'Arenys de Munt.
Bisbat de Girona.

«FESTA DEL ROSER DE TOT LO MÓN»
7 D'OCTUBRE DE 1991